

Ar pamenate filmą „Moters kvapas“? Aklas pagyvenęs pulkininkas Frenkas (neprilygstamasis Al Pachino) prabangiame restorane prisėdęs prie žavios jaunos moters paklausia: „Atleiskite, ar jūs šokate tango?“ Ji droviai nusišypsuoja ir paaiškina, kad ne, nes ponui Kažkokiam, kurio ji laukia, tango atrodo isteriškas šokis. Frenkas šypteli lūpų kampučiais ir pakviečia pabandyti. Moteris neryžtingai prisipažįsta bijanti suklysti, bet pulkininkas vienu sakiniu paaiškina tango esmę: šokant tango, skirtingai nei gyvenime, nereikia bijoti suklysti, o jei taip atsitiko, reikia šokti toliau. Ir jie šoka. Taip jausmingai, kad žiūrint užgniaužia kvapą. Paskui atsisveikindama moteris pažvelgia į pulkininką žvilgsniu, kokio trokšta kiekvienas vyras. Ir tarsi nemato šalia Frenko stovinčio jo palydovo – dvigubai jaunesnio gražuolio su garbana ant kaktos.

TANGO UŽBURIA

Tai gražu. Tai norisi išbandyti. Bent kartą gyvenime. Žinau, ką pasakysite, jeigu matėte, kaip tango atlieka beveik tobulybę pasiekę sportinių šokių meistrai. Kad jums seniai nebe dvidešimt. Kad jūs sunki kaip dramblys. Kad jūs niekada gyvenime taip neišsilensite, neišsirisite ir nešvystelsite aukštin kojos. O jei aistringas partneris jus neapdairiai perlenks kaip jauną žilvitę, kaipmat surakins radikulitas. Arba jūs gėdingai žnektelėsite ant grindų.

– Ar esi kada mačiusi, kaip tango šoka pagyvenę žmonės? – klausia Mika, lietingą vasaros rytą klūpodama savo kambaryje prie vaizdo grotuvo. – Pažiūrėk, kaip tai paprasta.

Ji suranda kasetę ir pasigirsta tango melodija. Nedidelė salė kur nors Argentinoje. Prie stalių oriai sėdi tiek jaunos, tiek pagyvenusios damos. Orkestras groja tango. Šokių aikštelėje juda poros. Partneriai vienas kito glėbyje. Skruostas prie skruosto. Jokių įspūdingų judesių. Intymumas. Susidaro įspūdis, lyg visus neštų viena muzikos banga. Apyjaunis juodbruvas vyriškis nusilenkia pagyvenusiai poniai, nors šalia sėdi jauna gražuolė. Jie šoka taip, lyg tarp jų jau regėtų romanas.

– Žinai, – atsisuka Mika, – kartą mačiau, kaip tango šoko viena la-a-abai stora pagyvensi moteris. Jos žvilgsnyje buvo tiek ugnies, ji judėjo taip užburiančiai, kad pagalvojau: mainyčiau savo jaunystę į jos tango pojūtį.

Mika Frankaitė ir Laima Kugevičienė kažkada pradėjo mokytis tango ne dėl moteriškų kaprizų ar sentimentų kinui bei literatūrai – abi teigia norėjusios, kad tango taptų jų gyvenimo dalimi. Tapo. Iš pradžių jos kantriai ir ilgai mokėsi to tango, kurį dabar vadina tango šou – su daugybe sudėtingos choreografijos elementų. Didžiausią savimi. Pirmiausia šokas ištiko Miką, su vyru nuvažiavusią į tango seminarą Maskvoje, mat ten tango buvo kitoks. Jis buvo šokamas, pasak Mikos, ne scenai ir ne žiūrovams, o savo malonumui – taigi be efektingų judesių ir sudėtingų pozų. Drąsiai improvizuojant. Vilnietė Mika su vyru Vyteniu du kartus per savaitę nuomojasi salę ir šoka tango savo malonumui. Kaunietė Laima su vyru Ryčiu šoka, kai tik pasitaiko proga. Neseniai abi jaunos moterys sukūrė interneto tinklalapį ir pradėjo leisti oficialų Lietuvos tango dienoraštį „Tango balsas“, kuriame pilna informacijos tango fanatikams – nuo pažinčių iki tango istorijos...

– Kaip manai, kodėl nusipirkau seną gramofoną? – mosteli Mika, besirausdama po vinilo plokštelių krūvą. – Tik todėl, kad galėčiau klausytis senų tango melodijų.

Dėl tango jos abi su Laima pradėjo mokytis ispanų kalbos. Dėl tango abi norėtų suburti tango bendruomenę Vilniuje. Dėl tango sukviėtė bendraminčius į seminarą su tango mokytojais Eugenia Spitkovsky ir Chanu Parku iš Amerikos.

– Įsivaizduoji, – temperamentingai dėsto Mika, – nuvažiuoju, pavyzdžiui, į Ameriką, į tokį Ajovos valstijos

Dalia: Kartais jauti, kad vienam vyrui svarbesnis vidinis kontaktas, kitas svajoja daugiau pasipuikuoti savo technika, o šokdama su dar kitu jautiesi tarsi skraidytum.

